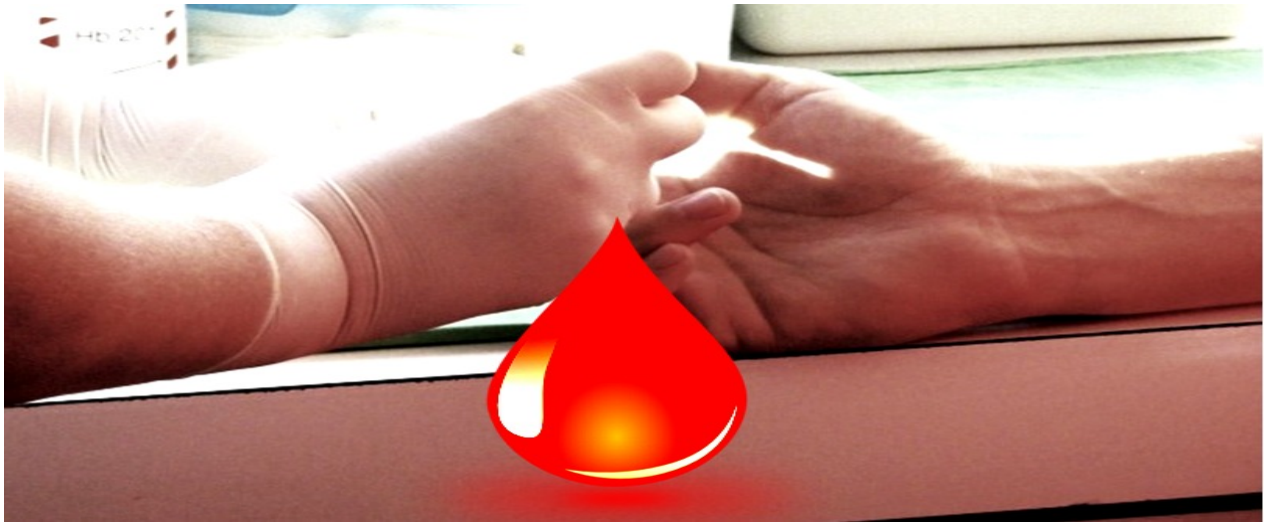
Írta: megyei.szerkeszto
2013. november 27. szerda, 10:56 - Módosítás: 2013. november 27. szerda, 11:18

Ma november 27-én van, a Véradók Napja…

Elgondolkoztam azon, hogy vajon ez a nap kinek, mit is jelenthet?

Ez a nap csak nekünk, vöröskereszteseknek fontos? – mivel a véradások szervezését több évtizede végezzük sok-sok önkéntessel együtt.

Mit jelenthet azoknak a véradóknak, akik sok éven át jöttek a hívó szóra - tették mindezt saját

hitük szerint – csak azért, mert ***segíteni akartak.***

Megállnék ennél a szónál ***„segíteni”.***

Igen, mert tudták, hogy vérükkel önzetlenül segítenek embertársaikon.

Igen – tudják, hogy ez az emberi szövet semmivel nem pótolható, a szó nemes értelmében ***élet mentő.***

Kinek az életét mentik meg egy-egy véradással? Nem vártak erre a kérdésre választ. Jöttek, jönnek önként és sok esetben köszönetet sem várnak, - csendben teszik, mert a szívük, a lelkük ezt diktálja.

Milyen csodálatos dolog, hogy ebben a világban, ahol a pénz és az önzés próbálja eltaposni a szeretetet, az együttérzést, a másik ember tiszteletét – létezik egy közösség a véradók közössége, amely dacol az elembertelenedett világgal és bebizonyítja, hogy vannak még emberi érzések, van önzetlenség és igen is él a hit és az önfeláldozás. Emberek vagyunk, és gyarlók úgy gondoljuk, hogy az a legtermészetesebb dolog, hogyha szükségünk van vérre, akkor megkapjuk. Nem gondolunk arra, hogy kitől, honnan és milyen áron.

Sok esetben akkor értékelődik fel bennünk, ha saját tragédiákban éljük át, amikor édesanya aggódik beteg gyermekéért, vagy gyermek a szüleiért, testvér a testvéréért. Miért is vagyunk ilyen gyarlók, hogy csak akkor tudjuk átélni eme cselekedetnek nagyságát, ha a rettegés, az aggódás és a kétségbeesés ébreszt rá bennünket.

Gondoljuk csak arra, amikor egy mentőautó szirénázó hangját meghalljuk – összerezzenünk és a szeretteinkre gondolunk – remélve, nem velük történt baj?

Egy véradó úgy gondolkodik, - **„Lehet, hogy a segítségemre lesz szükség”** - és telefonjára pillant, várja a hívó SMS-t. Micsoda óriási különbség van ugyanazon dolog két féle

megközelítésében. A véradó háttérbe helyezi saját gondját, dolgát és sietve teszi, amit a szíve diktál - mert valaki bajban van.

Kedves Véradók!

Legyenek büszkék magukra, mert Önök nap, mint nap visszaadják hitünket a cselekedeteikkel, Önök azok a **MINDENNAPI NÉVTELEN HŐSÖK**, akik előtt mindnyájunknak tisztelegni kell!

Dr. Baracskai Józsefné

megyei igazgató